

Jan Boes werd geboren op 7 augustus 1893 in Magelang, NOI. Hij was de zoon van Adriaan Gerbrand Boes en Gijsberta Catharina Scharff. studeerde medicijnen in Nederland en werd arts.

In mei 1917 werd hij als hopman benoemd bij de padvindersgroep in Haarlem. Hij trouwde op 16 november 1920 in Haarlem met Johanna Cornelia Booden. Tot 1922 was hij de motor achter afdeling Haarlem van de NPV.

In 1922 ging het stel naar Nederlands Indië en Jan werkte daar als chirurg. Ook in Indië was hij actief bij Scouting. In 1936 kwam hij naar Nederland en vestigde zich in Wageningen als vrouwenarts en chirurg.

In Wageningen ontstond al snel na de start van Scouting in Nederland de Vereeniging voor Scoutswerk in Wageningen. In 1911 namen ze hun reglement aan. Later ontstonden twee groepen, de groene onder leiding van Hopman de Voogd en de paarse troep, onder leiding van vaandrig Heeroma. Na zijn overlijden werden de troepen weer samengevoegd en naar hem vernoemd, de Heeromagroep. Na een tijd in de feestzaal van studentensociëteit samengekomen te zijn, kregen de padvinders in 1928 een clubhuis aan de Domeinweg. Met de komst van hopman Broekema groeide de groep weer en ontstonden in 1936 weer twee troepen, met hopman Ludolf Broekema bij de Heeromatroep en hopman dr. Jan Boes bij de Otto van Gelregroep. De scouts namen deel aan de Wereld Jamboree in Vogelenzang in 1937. Hopman Jan Boes werd in 1938 groepsleider en in 1939 ontving hij zijn volmacht als voortrekkersleider.

Nadat de bevolking van Wageningen na de capitulatie in 1940 was teruggekeerd van de evacuatie, mochten veel jongens van hun ouders geen lid meer zijn van Scouting, want het was bekend dat de Duitse bezetter Scouting in Duitsland had verboden. De Otto van Gelregroep, die bestond naast de Heeromagroep, werd opgeheven en een aantal jongens daarvan werden opgenomen in de Heeromagroep. Jan Boes en Ludolf Broekema stopten als hopman en Jules van Wesemael volgde hen op.

Jan Boes was begaan met zijn medewerkers en patiënten. Hij hielp waar hij kon, hij kocht Sinterklaascadeautjes voor het ziekenhuispersoneel, vergat patiënten een rekening te sturen en leverde salaris in toen het ziekenhuis het moeilijk had. Jan was sinds 1939 baas van het oude ziekenhuis Ziekenzorg.

Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 kwamen een tiental scouts wekelijks nog samen, onder leiding van hopman Jules van Wesemael. De gebouwen en het resterende groeps materiaal werd in beslag genomen en overgedragen aan de Jeugdstorm. Eén van de gebouwen ging om onverklaarbare redenen tijdens de oorlog in vlammen op. Een scout kon

het niet aanzien dat het gebouw door de jeugdstorm gebruikt werd. Het andere gebouw ging verloren aan houtroof.

Toen in 1941 de renovaties van het ziekenhuis gereed waren, liet chirurg en ziekenhuisdirecteur dokter Jan Boes de vaderlandse driekleur hijsen, waardoor hij het risico liep van een confrontatie met de Duitsers. Boes negeerde ook een bevel van de Rijkscommissaris voor Nederland dr. Seyss Inquart, om bij de politie op te geven wie in het ziekenhuis waren opgenomen. Alle personen die met een schot, steek- of slagverwondingen werden opgenomen moesten direct worden gemeld bij de politie. Dokter Boes zat in het artsenverzet, dat zeer intensief werd gevoerd.

Als vergelding op de moord van Ipremburg werd Jan Boes op 28 oktober 1943 voor zijn huis aan de Hesselink van Suchtelenweg 10 doodgeschoten. Hij kwam net terug van een kort verhoor, afgenomen door de Sicherheitsdienst, in verband met de moord op Cornelis Ipremburg. Deze liquidatie was een zogenoemde Silbertanne-moord, een methode die op 5 september 1943 was ingesteld, waarbij terreur tegen NSB-mensen beantwoord werd met tegen-terreur: voor elk slachtoffer als represaille drie andere (vooraanstaande) personen. Aangezien de NSB te zwak was om dit uit te voeren, werd de regeling door de Sicherheitsdienst gedaan en de uitvoering door Nederlandse SS-ers.

Ter nagedachtenis aan Jan Boes werd op 26 januari 1946 de Berglaan veranderd in Dr. Boeslaan. Jan Boes staat vermeld op de Naamwand van het Monument voor de Gevallen in Wageningen. Na de oorlog wordt in Haarlem de Broederschap van Oud-Padvinders, Kring Haarlem opgericht. In de oprichtingsvergadering op 24 november 1945 worden de scouts herdacht die door oorlogsgeweld of door oorlogsomstandigheden hun leven gaven. Het zijn Hopman Jan Boes, Jaap Vroom, Jan van der Laarse, Herman de Vries, Wouter Kuyck en Johan van der Hulst.

Meer informatie

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 3, 1917, no. 27, 1917 » 1917-05 - Pag. 52 | Delpher](#)

[Dr. Boes | Wageningen \(wo2meteigenogen.nl\)](#)

[Jan Boes \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

Noord-Hollands archief – Burgerlijke stand

[Jan Boes | Erelijst van Gevallen 1940-1945](#)

[Silbertanne moord op dokter Boes \(wo2meteigenogen.nl\)](#)

[Jan Boes 1893 - 1943 | Wageningen 1940-1945 \(wageningen1940-1945.nl\)](#)

[Scouting die Wiltgraeff \(scouting-wageningen.nl\)](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 25, 1939, no 4, 1939 » 1939-04 - Pag. 32 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 24, 1938, no 4, 1938 » 1938-04 - Pag. 47 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 26, 1940, no 10, 1940 » 1940-11 - Pag. 30 | Delpher](#)

[Artsenverzet - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Brief december 1945 Broederschap oud padvinders Kring Haarlem, archief Scoutingregio Haarlem.

Wageningen Courant, 26 februari 1947

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.